

عنوان مقاله:

تبیین کارکرد سرمایه انسانی در توسعه و نقش آموزش و پرورش در خلق و بهسازی آن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد، حسابداری، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حمدالله حبیبی - استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

از دیرباز تاکنون، توسعه یافتن مسئله اصلی کشورهای در حال توسعه و توسعه نیافته بوده است. آنچه مسلم است، دو منبع طبیعی و انسانی عناصر اصلی موجد توسعه اقتصادی و اجتماعی هستند و ترکیب و تناسب مطلوب آنها، توسعه به بار میآورد. لیکن، هدایت منابع طبیعی به وسیله سرمایه انسانی میسر است. در اینجا، کمیت و کیفیت سرمایه انسانی در فرایند توسعه مؤثرند. منابع طبیعی و سرمایه انسانی در کنش متقابل هستند، لذا، ارتقاء کمی و کیفی سرمایه انسانی بر منابع طبیعی و سرمایه، در یک دوره زمانی تأثیر میگذارد، بهویژه اگر دولتها استراتژیهای خاصی را در پی گیرند. بهطور مثال، انتخاب استراتژی توسعه اقتصادی مبتنی بر سازو کار بازار، مسئله بررسی تأمین مالی ارتقاء سرمایه انسانی از سوی دولت را با اهمیتتر میکند. به هر حال آموزش ابزاری است که سرمایه انسانی را بهطور کیفی ارتقاء می دهد و یک سرمایه گذاری خوب محسوب میشود که بازدهی اقتصادی و اجتماعی دارد. در این مقاله سعی شده است که به این سؤال پرداخته شود که جایگاه و اهمیت سرمایه انسانی در توسعه ملی چیست و نقش آموزش و پرورش در بهسازی آن چه میتواند باشد. برای پاسخ به سؤال سعی شده است با روش تحلیلی کتابخانه ای، - با بررسی رویکردهای مختلف به توسعه سرمایه انسانی، ببه نقب آموزش و پرورش در فرایند آموزش و بهسازی سرمایه انسانی پرداخته می شود. نهایتاً راهکارهایی برای توسعه سرمایه انسانی از طریق مدیریت آموزش ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

سرمایه انسانی، آموزش و پرورش، منابع انسانی، توسعه، مدیریت آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367507>

